

Noa de ballerina

Er hing een vrolijke spanning in de balletschool van juf Pleun. Morgen was de jaarlijkse voorstelling en vandaag de laatste repetitie. **‘Goed bezig, meiden!’** riep juf Pleun. **‘Strek die armen!’**

Achter de schermen deed Noa de prima ballerina, Isabelle, en de andere meisjes na. Noa hield van dansen, maar ze was te verlegen voor het podium. Ze wenste dat ze net zo dapper was als een echte ballerina.

Noa wist niet dat juf Pleun naar haar had gekeken.

‘Je bent heel getalenteerd, Noa,’ zei ze.

‘Je kent Isabelle’s dans al helemaal uit je hoofd. Geloof in jezelf. Dan word je vanzelf een echte ballerina.’

Die avond, terwijl Noa in slaap viel, wenste ze dat ze een echte ballerina was. Ze droomde dat ze de ster van de voorstelling was en in een fonkelende jurk voor een juichend publiek danste.

Toen Noa de volgende dag bij de balletschool kwam, merkte ze meteen dat er iets mis was.

Isabelle was ziek! **'Ik kan niet meedansen in de voorstelling,'** zei Isabelle. **'Had ik maar een vervanger.'**

'Die heb je!' zei juf Pleun en wees naar Noa. Even was het stil... maar iedereen wist dat ze gelijk had. Noa was een beetje bang, maar de meisjes moedigden haar aan. **'Tijd om je om te kleden,'** zei juf Pleun. **'Je wens komt nu uit.'**